

VESNIČKA

BŘEZEN 2021

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

**NIČEHO
NELITUJI**

DÍKY, TRENÉRE!

UVODNÍ SLOVO

VÁŽENÍ PŘÁTELE,

Všichni za sebou máme velmi těžký rok a zdá se, že ani ten letošní nebude procházkou růžovým sadem. Když se ale ohlédnu za

těmi uplynulými měsíci a vidím, co všechno se nám přes nepříznivé okolnosti podařilo, přeci jen mě to naplňuje optimismem. V první řadě bych proto chtěla na tomto místě poděkovat Vám, našim dárcům, jak neuvěřitelně jste nás v minulém roce podrželi.

V jarních měsících, kdy naplno propukla pandemie covid-19 a všem začalo být jasné, že svět se jen tak do normálu nevrátí, jsme se obávali velkého propadu příjmů. Bylo zřejmé, že některé naše dárcové zasáhla situace velmi nepříznivě

a nebudou nás moci dále podporovat. Ale stalo se to, v co jsme si netroufali ani doufat: velká část dárců s námi navzdory všemu zůstala, ti, kteří mohli, dokonce navýšili podporu, a přišli i dárci noví, kteří se rozhodli pomoci nám v těžké situaci. Naši pomoc dětem jsme proto nemuseli nijak omezit, za což jsme Vám nesmírně vděční!

Je to pro nás obrovský závazek. A tak bych Vás chtěla ujistit, že peníze, které nám posíláte, využíváme opravdu hospodárně na pomoc těm dětem, které to nejvíce potřebují. Uvnitř tohoto čísla najdete přehlednou tabulku, kolika dětem jsme v minulém roce pomohli. Je z ní patrné, že všechny naše služby pokračovaly navzdory všem omezením v intenzivní podpoře dětí a rodin. Jak to probíhalo, naznačuje článek v rubrice Našima očima. Nově jsme otevřeli kancelář pro doprovázení pěstounských

rodin v Zábřehu a v Prostějově, tedy v místech, kde už máme dobré postavení díky tamnímu působení našich terénních sociálních služeb. Výrazně narostl počet pěstounských rodin, které doprovázíme v Praze a Středočeském kraji, roste také naše brněnská pobočka, rozšiřujeme se na Vysočinu. Začali jsme realizovat rozsáhlý projekt Terapeutické rodičovství, který má pomoci pěstounům a zejména jejich dětem. A narostl i počet jednorázových intervencí, při nichž naši sociální pracovníci poskytují poradenství rodinám, které nepotřebují dlouhodobou podporu, ale řeší nějakou situaci, s níž potřebují pomoci.

Přeji Vám hodně zdraví a krásné jaro!

Jindra Šalátová

Jindra Šalátová
Výkonná ředitelka SOS dětských vesniček

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. Účet veřejné sbírky: 211 757 409 / 0300, účet pro naše dárcové: 120 777 711 / 0300.

Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 5. 2. 2021. Náklad: 8 200 ks. Vyrobitel: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,74 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

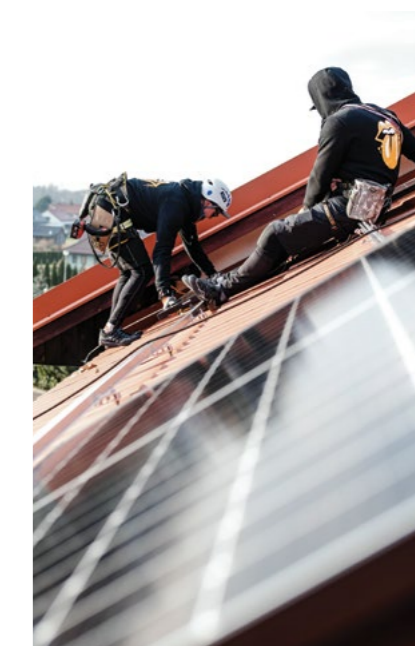
Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

NAŠE PANÍ ŘEDITELKA ZÍSKALA OCENĚNÍ TOP ŽENA ČESKA

Chlubit se nemá, ale tuhle radostnou zprávu si jenom pro sebe prostě nechat nemůžeme. Ředitelka SOS dětských vesniček Jindra Šalátová se totiž stala jednou z Top žen veřejné sféry,

které se každoročně vyhlašují v rámci prestižní ankety TOP ŽENY ČESKA. Vnímáme to zároveň jako ocenění činnosti celé organizace, a máme tak dvojnásobnou radost.

FOTOVOLTAIKA OD E.ON SNÍŽÍ NÁKLADY

Krátce před loňskými Vánoci dostala naše vesnička ve Chvalčově úžasný dárek. Technici společnosti E.ON tam instalovali dvě nové fotovoltaické elektrárny, které pomůžou snížit náklady na energie o celou ¼. Ušetřené peníze tak budeme moci použít na přímou pomoc dalším ohroženým dětem, za což E.ONu moc a moc děkujeme!

VÁNOCE CHUTNALY SLADCE

I když takové Vánoce, jako byly ty loňské, ještě asi děti ani jejich rodiče nezažili, díky podpoře našich terénních sociálních pracovníků si je užily se vším, co k nim neodmyslitelně patří. Chybět tak samozřejmě nemohlo ani tradiční pečení a zdobení vánočních perníčků, po kterých se v mnoha domácnostech jen zaprášilo.

KAMPAŇ MASTERCARD POMOHLA DĚTEM V NOUZI

Tři projekty určené na pomoc dětem v nouzi a rovný 1 milion korun – to byla loňská kampaň společnosti MasterCard, ve které o konečném rozdělení kulaté sumy rozhodovali její zákazníci. A právě ti poslali vesničkám 344 090 bodů,

což ve výsledku znamená, že jsme na pomoc dětem v akutním ohrožení získali úžasných 484 096 Kč. Děkujeme všem, kteří nás podpořili, a zvlášť pak společnosti MasterCard, že se rozhodla pomáhat potřebným dětem.

KVŮLI DĚTEM

KDYŽ MĚ TOBIK VE ŠKOLCE BOUCHAL, PŘI-
BĚHLA PANÍ UČITELKA OLINKA A PĚKNĚ MU
VYNADALA. ALE KDYŽ TÁTA BOUCHAL MÁMU
JAKO MĚ TOBIK, NIKDO JÍ NEPOMOHL, DOMA
ŽÁDNOU PANÍ UČITELKU NEMÁME. ASI PROTO
MI MÁMA SBALILA BATŮŽEK, VELIKOU TAŠKU
HLAVNĚ S PLENKAMA PRO MARJÁNKU A ŠLI
JSME PRYČ.

To jsem byl rád, ale teď už nevím.
Spalí jsme ve velkém domě se spoustou dveří,
ale byl tam hluk, hlavně v noci, takže se Marjánka
pořád vzbouzela a plakala. A teď nás máma
dovedla do jiného domu: jsou tu barevné záclonky,
zahradka s houpačkou a nějaké tety, které se
usmívají, ale máma se s námi loučí a odchází pryč.
Říkala, že se vrátí, ale co když ne? A co když
někde potká tátu? Ten se určitě strašně zlobí, že
nemá večeri...

A TEĎ BABO RAĎ

Zatímco Jonášek měl hlavu plnou otazníků, jeho
mamince Aleně bylo do pláče. Copak nedokáže
dětem ani zajistit domov? honilo se jí hlavou,

když nechávala Jonáška a Marjánku
v krizovém centru, aby byly alespoň
děti v bezpečí a v teple. Kde jsou teď
všichni, co jí pořád radili? Musíš od
něj odejít, už kvůli dětem. Musíš s ním
zůstat, už kvůli dětem. Těžko vymyslet
rady, které by se navzájem vylučovaly
víc – a se stejným zdůvodněním.

Nakonec se opravdu kvůli dětem
rozhodla: úzkost a zmatek v očích
třiletého Jonáše, když byl svědkem
tátovy agresivity, to bylo na Alenu moc.
Jenže to, co tolikrát promýšlela, dostalo
nejednou reálné, hrozivé rozměry. Dvě
kamarádky, které jí odchod od Luboše
radily nejčastěji, ji s dětmi u sebe
nakonec nenechaly, a jediné bydlení, na
které stačil rodičovský příspěvek, byla
zanedbaná ubytovna plná zahraničních
dělníků.

Po první bezesné páteční noci zazvonila
Alena v krizovém centru, ale chtělo se
jí umřít. Marjánka ještě nemá rozum,
ale co teď prožívá Jonáš? A jak na mě
jednou bude vzpomínat? Neměla jsem
od Luboše odcházet. A kde jsou ti, co
mi tak dobře radili?

DOBRÁ RADA NAD ZLATO

Kdo chce, práci si najde, to byla další
„dobrá rada“. Jak si ale dnes hledat
práci bez internetu? To bylo to první,
o co Alena poprosila Janu, sociální
pracovnici z preventivní služby SOS
dětských vesniček: přístup na počítač
s internetem a pomoc s pročitáním
inzerátů a rozesíláním motivačních
dopisů. Hned potom následovalo
hledání bydlení, aby se k ní děti mohly
vrátit co nejdřív: každý den bez nich jí
rval srdce.

S Janinou pomocí a doporučením
podala Alena žádost v nadaci, která
podporuje maminky v nouzi zaplacením
kauce. Když odemkla svůj nově
pronajatý byt, rozplakala se poprvé:
podruhé to bylo druhý den, když do
bytu přivedla Jonáška a Marjánku, ale
to si slzy rychle otřela. Přece nebude
plakat před nimi: na to, jak jsou maličci,
už jich viděli až dost.

MÁMA JE NEJ

Pro Jonáška je ale máma ten
nejstatečnější člověk na světě: vždyť
se o něj a o sestřičku dokázala postarat
úplně sama. Nikdy jí nepřestanu
obdivovat za to, jak se tehdy kvůli nám
rozhodla a co pro nás udělala - snad
právě takhle bude na mámu vzpomínat.
A bude mít velkou pravdu!

NIČEHO NELITUJI

VE DVACETI LETECH SE VĚTŠINA Z NÁS TEPRVE UČÍ BÝT ZODPOVĚDNÝMI SAMI ZA SEBE, MNOZÍ JEŠTĚ ŽIJÍ Z PENĚZ RODIČŮ, STUDUJÍ, NEBO SE ROZKOUKÁVAJÍ A HLEDÁJÍ, CO V ŽIVOTĚ DĚLAT. S BARBOROU FOLDYNOVOU MĚL ŽIVOT JINÉ PLÁNY. HNED PO DOSAŽENÍ PLNOLETOSTI SE STALA PĚSTOUNKOU, DNES VYCHOVÁVA DVĚ MALÉ SLEČNY A VLASTNÍ MIMINKO. ZDÁ SE, ŽE PRO TUTO MLADOU ŽENU NENÍ ŽÁDNÁ VÝZVA NEPŘEKONATELNÁ.

Začneme od začátku – kdy jste poznala Nelinku?

Od 16 let jsem chodila s Nelinčiným bratrem. Pocházeli z velké rodiny, rodiče bohužel byli závislí na alkoholu, oba krátce po sobě zemřeli. Nejstarší sourozenci byli už dospělí a ústavní péči unikli, tehdy šestiletá Neli, osmiletá Zuzka a desetiletý Jonáš ale putovali do dětského domova. Všichni tři k nám začali jezdit na víkendy a na prázdniny. Už tehdy jsem se o ně starala hlavně já.

Co bylo dál?

Nelinka návraty do dětského domova nesla nejhůř. Když jsem dosáhla plnoletosti, požádali jsme s přítelem o její svěření do pěstounské péče. Formálně to zabralo několik měsíců, ale už od podání žádosti mohla být hodně s námi na prodloužené propustky. Měsíc po schválení pěstounství ale vygradovaly přítelovy potíže s alkoholem, vyeskalovalo domácí násilí – naštěstí jen vůči mně, Nelče neublížil. Policie ho vykázala z bytu a dostal soudní zákaz se ke mně přiblížit. Hrozilo, že přijdu i o Nelinku.

Protože jste nebyla příbuzná?

Hlavně asi proto, že jsem byla hodně mladá. Sociální pracovníce byla tehdy přesvědčená, že jí lépe bude v dětském domově, to jsem ale v žádném případě nechtěla dopustit. Naštěstí jsem brzy potkala současného přítele, který nám oběma do života vnesl stabilitu a pocit bezpečí. A taky Lucinku, stejně starou holčičku, jako je Nelinka. Dokonce byly kdysi nejlepší kamarádky – přítel pochází ze stejné obce, kde žila původní Nelčina rodina.

Jak spolu holky vycházejí dnes?

To sžívání nebylo úplně snadné. Lucinka od jednoho roku žila jen s tatínkem,

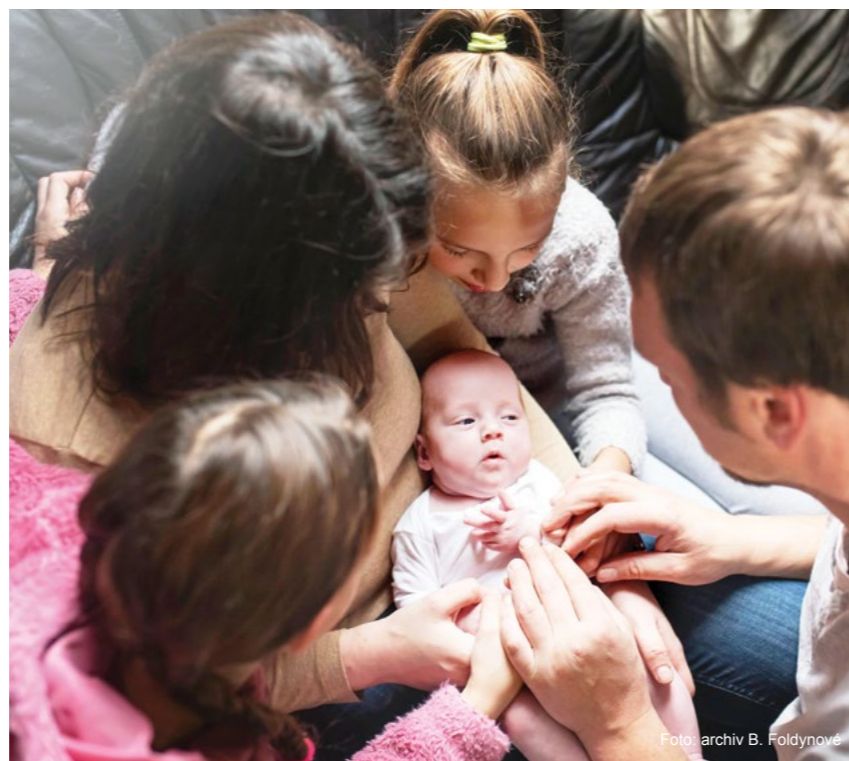

Foto: archiv B. Foldynové

maminka o ní nejeví zájem, ona po ní samozřejmě touží. Nelinka se zase kvůli svým zážitkům z původní rodiny i ze soužití s bratrem panicky bojí mužů – trvalo nějakou dobu, než si vybuodovala k mému partnerovi důvěru a přestala se ho bát. Dnes ho naštěstí bere jako svého ochránce, vnějšího světa se ale bojí dál. Holky na sebe trochu zárlí, nejraději by nás každá z nich měla jen sama pro sebe. Ale zlepšuje se to.

Kromě dvou desetiletých slečen v péči se Vám nedávno narodilo i vlastní miminko...

To bylo trochu překvapení, žila jsem v přesvědčení, že vlastní děti mít nemůžu, také proto jsem šla do pěstounství. Sárinka se narodila hodně předčasně, takže není úplně zdravá, chodíme hodně po doktorech. Ale je tu velká šance, že to všechno během několika let úplně dožene.

Jak se vám tedy žije dnes, v pěti?

Sžili jsme se, je to náročné, ale čím dál tím lepší. Se staršími holkami chodím jednou týdně k vesničkovému psychologovi, který jim hodně pomáhá. Kristýna (sociální pracovníce SOS dětských

vesniček, pozn. aut.) nám také asistuje při stycích Nelinky s vlastními sourozenci. Můj bývalý přítel k ní ale nesmí, při poslední Nelčině návštěvě u něj se strašně opil, vyhrožoval, že zabije mě i celou mou rodinu, musela zasahovat policie. O Nelinku také projevila zájem vzdálená teta, která ji sedm let neviděla. Neli si jí nepamatuje, nechce k ní a přeje si zůstat s námi. Už má všech změn dost... Tak uvidíme, čeká nás soud.

Nezávidíte někdy bezstarostný život svým kamarádkám?

Nikdy jsem nezalitovala, že jsem se stala pěstounkou tak brzy. A kamarádky mě moc podporují, stejně tak i moji rodiče. Jen mě někdy zarazí, že pro úřady je často pěstoun až ten poslední, zvláště když je mého věku. Vždycky má u nich přednost biologická rodina, i kdyby tomu dítěti tisíckrát ublížila.

Držíme vám palce, ať vše dobře dopadne a všechny tři holčičky mají u vás stabilní domov!

Jména dětí byla z důvodu ochrany změněna.

NAŠE POMOC DĚTEM V ROCE 2020

V rámci preventivních služeb jsme pomohli

712

dětem z 321 rodin, kterým hrozilo odebrání rodičům ze sociálních důvodů.

Doprovázeli jsme pěstouny, kteří se starají o

230

děti v SOS dětských vesničkách i mimo ně.

V našich krizových centrech našlo

47

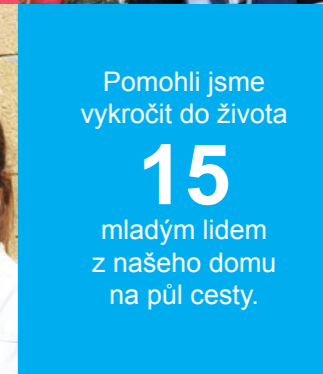
dětí dočasný domov a odbornou pomoc.

Pomohli jsme vykročit do života

15

mladým lidem z našeho domu na půl cesty.

Naše volnočasové centrum navštěvovalo

85

dětí žijících v rizikovém prostředí.

Dlouhodobě jsme pomáhali

1089

dětem vyrůstajícím ve 499 rodinách, s nimiž máme smlouvu o spolupráci.

Dalším stovkám rodin a dětí jsme prostřednictvím

730

intervencí poskytli jednorázovou nebo krátkodobou pomoc.

Už více než

50

let pomáháme dětem prožít šťastné dětství v rodině.

DÍKY, TRENÉRE!

SVOU DÁVKU TRÁPENÍ MÁ V PANU-
JÍCÍM PANDEMICKÉM BEZČASÍ SNAD
SKORO KAŽDÝ, NE KAŽDÝ SE VŠAK
DOSTANE DO NOVINOVÝCH TITULKŮ
A HLAVNÍCH VEČERNÍCH ZPRÁV: ANI
MONIKA, ANI LÁĎA, ANI FANDA, ANI
JEJICH KAMARÁDI Z SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY A SAMOZŘEJMĚ ASI ANI
VY NEBO JÁ. JEN MÁLO PŘÍBĚHU
NĚKDO ODVYPŘÁVÍ...

Nejmladší Monička z rodiny tří sou-
rozenců v pěstounské rodině Zdenky
a Jana má největší trápení s rouškou:
„Mami, vždyť nikdo nevidí, jak se na
něj usmívám! A já se na lidi směju tak
ráda!“ Fandovi nejvíc chybí úterní díl-
ničky se strejdou správce, ale největší
starosti má asi Láďa.

Vloni vyhrál pohár ve své kategorii
v judu, svém nejoblíbenějším sportu, ale
v březnu se svět zastavil a s ním i jeho
tréninky. Jak ale každý sportovec ví,
s každým zrušeným tréninkem se zhor-
šuje fyzická a ztrácí se už získané do-
vednosti. Co když to už nedoženu, trápil
se Láďa a už už propadal zoufalství.

VÝZVA NA SOUBOJ

Kdyby pořád žil v dětském domově, kde
strávil prvních sedm let života, asi by
mu nebylo pomoci. Ale Zdeněk, Láďův
náhradní táta, na nic nečekal. Každou
volnou chvíli a spoustu nocí strávil na
internetu a za dva týdny byl připravený
dělat Láďovi tréninkového partnera.
„Měli byste vidět, jak Láďa vytřeštil oči,

když jsem ho poprvé vyzval na „sou-
boj“,“ říká s láskou pěstoun Zdeněk.
„Úroveň svého bojového umění se ne-
můžu chlubit ani náhodou, vlastně bych
tomu umění vůbec neřikal, ale Láďova
radost je to, co je pro mne podstatné.“

NEJLEPŠÍ TÁTA

Když se v květnu opatření uvolnila,
Láďův trenér nechtěl věřit vlastním
očím. „Kde jsi trénoval, když to skoro
devět týdnů nešlo?“ „Táta se kvůli
mně naučil zápasit“, s pýchou se svěřil
Láďa. Taky už víte, k čemu jsou tátové?
Láďa to ví nejen srdcem, ale i parádně
vytrýsovanými svaly a přesnými hmaty.
Díky, trenéře!

DOMÁCÍ VYUČOVÁNÍ MŮŽE BÝT NAKONEC PRO DĚTI ZÁBAVA

Také dětem v naší brněnské vesničce
v uplynulých měsících asi nejvíc
chyběla škola a spolužáci, našly se ale
i chvíle (a nebylo jich zrovna málo),

kdy je domácí vyučování neskutečně
bavilo. Kdo by řekl, že se při probírání
anatomie lidského těla dá užít tolik
legrace.

POŠTA PRO TEBE PATŘILA OPĚT VESNIČKÁM

V neděli 7. února odvysílala Česká
televize další díl oblíbeného pořadu
Pošta pro tebe, který byl opět věnova-
ný SOS dětským vesničkám.
Konkrétně panu Balgovi, který v té
chvalčovské strávil jako pěstoun
a pedagog přes 40 let svého života
a zapsal se tak nesmazatelně do srdcí
mnoha dětí i kolegů. Dojemný příběh
setkání dnes už dospělých dětí s jejich
dlouholetým pěstounem znovu ukázal,
že jen máloco je pro děti tak důležité
jako mít vlastní rodinu.

HASBRO POMÁHÁ DĚTEM FINANČNĚ I MATERIÁLNĚ

Jedním z našich klíčových úkolů
v současné situaci je poskytovat
podporu ohroženým dětem a rodinám,
na které negativně dopadají omeze-
ní v souvislosti s pandemií covid-19.

Být vždycky tam, kde nás potřebují,
můžeme i díky finanční a materiální
pomoci společnosti Hasbro Czech s.r.o.
Děkujeme!

POMÁHÁME RODINÁM, ABY ZŮSTALY SPOLU

RAIFFEISENBANK ZAČALA PODPOROVAT VESNIČKY

S velkou radostí jsme do rodiny
našich partnerů přivítali společnost
Raiffeisenbank, která se společně
s námi rozhodla podporovat ohrožené
rodiny a stabilizovat jejich složitou
situaci, která se ještě více prohloubila
v důsledku pandemie. Díky poskytnu-
té finanční pomoci můžeme pomáhat
v 80 domácnostech s odstraňováním
důsledků pandemie a postarat se o to,
aby děti nepřišly o to nejdůležitější -
domov a rodinu. Děkujeme.

NAŠIMA OČIMA: JE MOŽNÉ POSKYTOVAT TERÉNNÍ SLUŽBY DISTANČNĚ?

NAŠE TERÉNNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBA SOS KOMPAS POMÁHÁ KAŽDOROČNĚ STOVKÁM RODIN STABILIZOVAT JEJICH SITUACI NATOLIK, ABY MOHLY DÁL PEČOVAT O SVÉ DĚTI. V LOŇSKÉM ROCE JSME TAKTO POMOHLI VÍCE NEŽ SEDMI STŮM DĚTEM ZŮSTAT VE VLASTNÍ RODINĚ. NAŠE PRÁCE SPOČÍVÁ ZEJMÉNA V OSOBNÍCH KONTAKTECH S KLIENTY, V NÁVŠTĚVÁCH U NICH DOMA, CHODÍME S NIMI NA ÚŘADY, DO ŠKOL, K LÉKAŘŮM, VŠUDE, KAM JE TŘEBA. JEŠTĚ PŘED ROKEM BYCH SI MYSLELA, ŽE BEZ OSOBNÍHO SETKÁVÁNÍ NEMŮŽEME FUNGOVAT. VLÁDNÍ OPATŘENÍ KVŮLI PANDEMII COVID-19 NÁS ALE DONUTILA IMPROVIZOVAT A UKÁZALA, ŽE I NEMOŽNÉ JE MOŽNÉ.

Paní Zuzana žila s dcerou již na několikáté ubytovně. Není to dobré místo pro vychovávání dcery, měla obavy o její bezpečnost, po ubytovně chodil kde kdo, bylo těžké cítit se tu doma. V roce 2019 jsme paní pomohli požádat o magistrátní byt. A povedlo se, začátkem loňského roku se pro ni jeden byt uvolnil. Uprostřed vyřizování všech formalit ale přišla od března přísná karanténní opatření a hrozilo, že paní Zuzana s dcerou

přijdou o možnost mít konečně stálý domov. Paní potřebovala doložit poslední dokumenty, neměla ale přístup k internetu, tak jsme se s ní venku potkali, dokumentaci převzali, nascanovali a odeslali e-mailem. Pomohli jsme i s podpisem nájemní smlouvy, se stěhováním, montováním nábytku, převodem trvalého bydliště, to vše v době karantény.

TERÉNNÍ HOME OFFICE

Tento příběh je jen jedním z mnoha a ukazuje, že pro nás nebylo přijatelné uposlechnout doslova vládní opatření a na dva měsíce terénní službu jednoduše zavřít. Rodiny by zůstaly bez pomoci a hrozil by jim propad na ještě hlubší sociální dno. A tak se nám s kolegy podařilo udržet terénní službu v home office formě, což zní trochu neuvěřitelně. Zažívali jsme velké improvizace, zjišťovali jsme, co vše se dá telefonicky zvládat: navigovat přes telefon lidi na adresu úřadu až do příslušných dveří, být „přítomni“ na odposlech při jednání úředníkem. Hledat cesty, jak poslat na úřady fotografie důležitých dokumentů, aby rodina nepřišla o základní dávky, které už tak byly zpožděné. Vedli jsme s klienty dlouhé,

mnohdy více než hodinové podpůrné až terapeutické rozhovory. Poskytovali jsme i praktickou pomoc: roušky, obstarávání nákupů, vyplňování formulářů na dálku, pomoc s elektronickým zápisem do škol a školek. Na podzim jsme často poskytovali rodinám technickou podporu při zavádění on-line výuky dětí, sháněli jsme notebooky, pomáhali instalovat výukové programy, radili, jak být v kontaktu se školou a jak se s dětmi doma učit.

TECHNIKA LIDSKÝ KONTAKT NENAHRADÍ

Zjistili jsme, že s troškou invence je možné zvládnout spoustu věcí na dálku, stačí, když má klient funkční telefon a přijme hovor, nemusí mít ani kredit. Navzdory všem omezením jsme jen v naší pražské pobočce Kompas pomohli během minulého roku 65 dětem, aby mohli zůstat se svými rodiči. Zároveň jsme si ale ověřili, že osobní kontakt je nenahraditelný, a to nejen s klienty, ale i ten kolegiální.

Tereza Gardiner, *vedoucí sociální pracovnice, SOS Kompas Praha*

V NOUZI POZNÁŠ...

DOSPÍVÁNÍ DĚTÍ BÝVÁ PRO MNOHÉ RODIČE ZKOUŠKOU OHNĚM. KOLIK NÁCTILETÝCH MÁ POCIT, ŽE JIM JEJICH RODIČE ALE VŮBEC NEROUZUMÍ, BYŤ JSOU JEJICH VLASTNÍ? A CO TEPRVE TI, KTERÍ VYRŮSTAJÍ S RODIČI NÁHRADNÍMI, TAM JE TEN POCIT NEPOCHOPENÍ MNOHDY JEŠTĚ MNOHEM SILNĚJŠÍ! YVETIN VZTAH K PĚSTOUNSKÉ MAMINCE MARTĚ SE OTŘÁSL V ZÁKLADĚCH A NA PRAHU DOSPĚLOSTI SE S NÍ MÁLEM NADOBRO ROZEŠLA. ZÁCHRANA TOHOTO VZTAHU PŘIŠLA NAKONEC ZE ZCELA NEČEKANÉHO SMĚRU.

Yvetin příběh by vydal na celý román se spoustou každodenních dramát, síly i naděje. Žádná životní cesta, podobná té Yvetině, není jednoduchá a většinou ji mnoho lidí cítí potřebu komentovat a kritizovat, málokdo se ale pokusí

něco změnit. Marta, Yvetina pěstounka, k takové menšině našťstí patří, a proto mohla Yveta dospívat doma místo v ústavu, kam po rozhodnutí soudu putovala po odebrání rodičům.

VSTUP DO DOSPĚLOSTI

Že jejich vztah v posledních letech hodně skřípal, dobře ví sociální pracovnice Lenka, která pěstounskou rodinu dlouhodobě doprovází. Po dosažení plnoletosti Lenka pomáhala Yvetě s osamostatněním, se sestavováním prvních domácích rozpočtů, s hledáním brigády i s komunikací s pěstounkou, s níž měla Yveta po náročném dospívání hodně pochroumaný vztah. Čerstvě devatenáctiletá Yveta strávila loňské Vánoce spolu se svým přítelem v bytě se zvýhodněným nájemným.

S Martou si občas zavolaly, ale spousta zlých vět, které Yveta vyslovila v posledních letech, mezi nimi visela jako těžký mrak.

NOVÁ ŠANCE

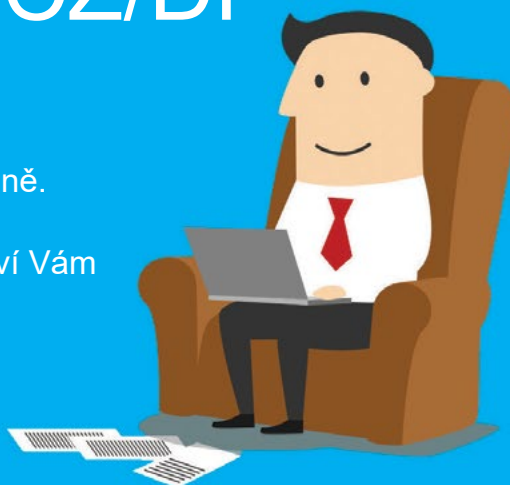
Pak se ale Marta nakazila koronavirem. Yveta je krásným důkazem toho, že v nouzi se pozná nejen přítel, ale i pěstounátko. Nákupy, návštěvy, doprovod k lékaři a velká, pevná podpora, tím vším Yveta Martu zahrнула: bez domlouvání, bez říkání, sama od sebe. Možná jen málo maminek je svými dětmi tak opečovávaných jako právě Marta, když se ocitla v nouzi, a je to dobře: každá láska by se měla vrátit mnohonásobně zpět, no ne?

VYPLŇTE SI DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ ZA 15 MINUT NA SOS-VESNICKY.CZ/DP

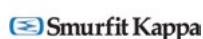
Daně za 15 minut, bez registrace a vše anonymně.

Daňová kalkulačka vypočítá vaše daně a připraví Vám přehledy pro pojišťovny.

Peníze, které ušetříte za účetní, můžete věnovat na pomoc dětem.

HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2021 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Olomoucký kraj, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přešov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostýnem, Cheb.